

Det är vårt jobb att ifrågasätta normer

I **sociala medier** går det att ha många åsikter. Någon på Twitter sa att Twitter är som ett rum där alla sitter på en stol och skriker ut sina åsikter i hopp om att någon lyssnar. En sak kan de flesta vara överens om - sociala medier har förmågan att sparka igång debatter på några få klick.

En intressant debatt har förts på Twitter och Facebook de senaste veckorna, som jag har hakat på med stort intresse. Debatten har förts främst av unga människor - kanske är det framförallt unga som gärna debatterar online? Debatten har handlat om jämställdhet inom dövrörelsen. SDR fyller 90 år i år vilket med rätta ska firas! En dag var det någon som undrade - hur många kvinnliga ordförande har SDR haft? Svaret är: inga. På 90 år har inte en enda kvinna varit ordförande i SDR. Om inte det är ett strukturellt problem så vet jag inte vad som är det.

Det jag blivit mest förvånad över i samband med den här debatten är hur många det är som svarat "men vi måste ju tänka på kompetensen" när någon har ifrågasatt avsaknaden av kvinnliga ordförande. Givetvis är kompetensen det viktigaste! Vad är det med ordet kvinna som får folk att betvivla att kvinnor överhuvudtaget besitter just kompetens? Eftersom det ytterst sällan är någon som invänder "men vi måste ju tänka på kompetensen" när det är en man som diskuteras. Det verkar som att det automatiskt förutsätts att män har denna fantastiska gåva som kallas kompetens, medan det inte alls är givet när det gäller kvinnor.

Vad som är viktigt med den här debatten är att den inte är kritik mot enskilda personer inom SDR. Det är kritik mot ett system, och det är därför berättigat att fråga oss hur många av de tidigare ordförandena som aldrig skulle ha blivit tillfrågade eller valda om de inte varit män? Ibland kan det tyckas fånigt att räkna kön och så vidare, men det är ett effektivt sätt att synliggöra orättvisor.

Könskvotering är inte en enkel fråga. Jag vill vara säker på att jag är vald utifrån min kapacitet - kompetens om ni så vill - och inte på grund av mitt kön. Men när det gäller SDUF har vi inte det problemet, det har funnits flera fantastiska kvinnliga ordförande i SDUF innan mig - liksom det har funnits fantastiska manliga ordförande. Ungdomar går ofta i täten för förändringar, och i det här fallet har SDUF gått i täten länge, utan att moderförbundet visat tendenser på att ta efter. Men det är okej. Det är ungdomars jobb att ifrågasätta. Om inte vi ifrågasätter, efterlyser förändring och bryter normer - vem kommer då att göra det?

Att debatter uppstår är tecken på en hälsosam organisation. Ni får absolut tycka annorlunda! Skicka in insändare till DT och till UNG-sidorna! Ett öppet debattklimat är otroligt viktigt och censurering av obekväma åsikter hör inte hemma i ett demokratiskt samhälle. Jag hoppas ni håller med mig om det. Och gör ni inte det, lyssnar jag gärna på era argument för varför ni inte gör det!

MALIN JOHANSSON, ORDFÖRANDE SDUF

Den här texten finns på teckenspråk på www.sduf.se

Sveriges Dövas Ungdomsförbund
Förmansvägen, 2, 6 tr
117 43 Stockholm
www.s-d-u.se

Mejla: sdu@sdrf.se
Blogg: www.s-d-u.se/blogg
Twitter: @_sdu
Facebook: Sveriges Dövas Ungdomsförbund

Förbundsordförande:
Malin Johansson
malin.johansson@sdrf.se
070-860 43 83 (sms/3G)

Jennys första år som WFDYS-ordförande:

”Det har varit sjukt spännande”

Jag kommer att sitta i World Federation of the Deaf Youth Section-styrelsen (en ungdomssektion till World Federation of the Deaf, WFD) fram till 2015. Så jag ska försöka rapportera till er svenska ungdomar så gott jag kan till dess. Nu har vi nästan avverkat ett år och det har varit så sjukt spännande att jag inte törs tänka på hur intressant det kommer att bli under de kommande åren! WFDYS styrelsemedlemmar kommer från hela världen: Finland, Norge, Spanien, Sydkorea, Sverige, Uganda och Sydafrika. Kärnan i vårt arbete är våra styrelsemöten som hålls två gånger om året. Vårt första möte hade vi tillsammans med WFD i Norge på Ål folkhögskola i november förra året. Vi lärde känna varandra och läste igenom de tidigare styrelsernas arbete.

WFDYS grundades 1995 och har arrangerat ungdomsläger sedan dess. Under den här mandatperioden kommer vi att tre läger: i Italien, USA och Turkiet. Vi började redan planera för dem i Norge. Redan nu kan vi se att våra lägrar kommer att bli väldigt roliga och vi ser fram emot att träffa lägerdeltagarna.

Ett av WFDYS mål är att få upp vårt politiska arbete på internationell nivå och vi var glada över att kunna skicka mig som representant till UNESCO:s ungdomsforum 2011. Ungdomsdelegater från hela världen deltog och vi skulle komma överens om rekommendationer från oss ungdomar till UNESCO:s generalförsamling. Under mötet i Norge föreläste WFD:s förra ordförande, Markku Jokinen, för WFDYS-styrelsen om FN:s system och dess möjligheter till politiskt arbete som måste tas tillvara av både WFD och WFDYS. Vi styrelsemedlemmar filmade mötet där vi själva berättade vad vi hade beslutat och gjort. Filmerna kan ni se på vår hemsida.

Efter styrelsemötet var vi på en konferens som WFD och EUDY ordnade där vi diskuterade om teckenspråket var hotat eller inte. WFDYS höll en presentation där vi betonade att dövförbunden måste satsa på barnen och ungdomarna och att få dem att bli delaktiga. Så länge ungdomsförbunden finns och är starka kommer teckenspråket inte att bli hotat.

WFDYS har öppnat en ny hemsida där vi uppdaterar vår information på internationellt teckenspråk: wfyds.org. Sedan har vi också bland annat varit med på regionala möten med EUDY och deltagit i Centralamerikas ungdomsträff i Panama och hållit en föreläsning om mänskliga rättigheter. Jag själv fick åka till Qatar på ett regionalt forum för döva kvinnor. Det var surrealistiskt eftersom det var första gången som WFDYS

representerade i en sammankomst i arabregionen. Jag träffade döva kvinnor från 13 arabländer och vi pratade om mänskliga rättigheter både som döva individer och kvinnor. Det var också första gången som deltagarna lyssnade på en dövs kvinnas föreläsning om mänskliga rättigheter. WFDYS hoppas att detta blir ett stort steg framåt för arabregionen och att det kommer barn och ungdomar därifrån till våra internationella lägrar framöver.

Vårt nästa styrelsemöte kommer att hållas i Nairobi, Kenya, under den här junimånaden. Vi har just nu ungdomsregioner i Centralamerika, Sydamerika, Asien-Oceanien och Europa (EUDY). Vi saknar alltså ungdomsregioner i Afrika och Arabregionen. Så vi hoppas kunna bilda dem under de kommande åren. I Kenya ska vi få tillfälle att ha en konferens med ungdomsdelegater från hela Kenya. WFDYS har en plats i WFD:s styrelsemöten så efter vårt möte i Kenya åker jag till Kentucky i USA för att delta i WFD:s 100:e styrelsemöte.

Ni kan som sagt följa oss via vår hemsida www.wfdys.org som uppdateras med videoklipp på internationellt teckenspråk. Ni är också välkomna att kontakta mig på jenny@wfdys.org om ni har frågor.

JENNY NILSSON, ORDFÖRANDE, WFDYS